

اشاره:

ابتدای دی‌ماه، اولین نمایشگاه تخصصی پارچه ایرانی و ملزومات صنعت پوشاک برگزار خواهد شد، نمایشگاهی که با مشارکت کارخانه‌های بافندگی و تولیدی پارچه‌های کتشف، پیراهنی، ماتتویی، زاکارد، حلقوی، چاپی، البسه فرم و تجهیزات جانبی تولید پوشاک در بوستان گفت‌وگو برگزار خواهد شد. نمایشگاهی که به تعبیر مجری برگزاری، «ایجاد ارتباط دوسویه و مستمر میان تولیدکنندگان پارچه با صنعتگران پوشاک» را هدف اصلی خود می‌داند و تلاش می‌کند توانمندی تولیدکنندگان هر دو بخش را بیشتر و بهتر به یکدیگر معرفی نماید. یک نمایشگاه تخصصی که قصد رقابت با ایران تکس را ندارد زیرا مخاطبان آن یک بخش از صنعت نساجی است: «فعالان صنعت پارچه». در این گفت‌وگو به بررسی وضعیت تولید و بازار پارچه و پوشاک در کشور نیز پرداخته‌ایم. متن کامل گفت‌وگو با مهندس یکتا از نظرتان می‌گذرد:

ایجاد ارتباط دوسویه و مستمر

به‌عنوان مقدمه، موسسه مد و لباس دراپ را بیشتر معرفی نمایم.

سال ۱۳۹۵ و پس از اتمام همکاری‌ام با اتحادیه تولید و صادرات صنایع نساجی و پوشاک ایران، مدت کوتاهی به‌عنوان مشاور اتحادیه نساجی ترکیه به فعالیت پرداختم و به پیشنهاد یکی از اعضای هیئت مدیره آن اتحادیه، نمایندگی «آکادمی مد استانبول» را دریافت کردم پس از ورود به این حوزه متوجه بازار بسیار وسیع و بکر طراحی مد لباس و پارچه در ایران شدم و در نهایت با توجه به تخصص و شناخت از بازار نساجی و پوشاک کشور، «موسسه مد و لباس دراپ» را راه‌اندازی کردیم. اصلی‌ترین محور فعالیت این موسسه آموزش است و دوره‌های آموزشی متعددی در زمینه طراحی مد برگزار کرده‌ایم. برگزاری نمایشگاه‌های تخصصی و دوره‌های آموزشی و انجام پروژه‌های تحقیقاتی و اخذ نمایندگی از کشورهای مطرح از سایر فعالیت‌های دراپ محسوب می‌شود. حدود دو هزار نفر در سراسر کشور از خدمات موسسه دراپ استفاده می‌کنند. هر ساله دورویداد بزرگ با حضور کلیه اعضای خانواده دراپ برگزار می‌شود که رویداد بعدی ما آبان‌ماه در سالن همایش‌های رایزن برگزار خواهد شد.

اولین نمایشگاه تخصصی پارچه ایرانی و ملزومات صنعت پوشاک با چه هدفی برگزار خواهد شد و ایده اولیه برپایی آن چگونه شکل گرفت؟

واقعیت این است که بسیاری از تولیدکنندگان پارچه (پیراهنی، پارچه ماتتویی و به خصوص بازار بسیار گسترده پارچه البسه فرم، اداری، مدارس و ...) ارتباط قابل توجهی با صنعتگران پوشاک ندارند به همین دلیل از دو سال پیش، ایده برگزاری نمایشگاه پارچه ایرانی و ملزومات صنعت پوشاک در موسسه مد و لباس دراپ شکل گرفت. پس از مطالعات اولیه و کسب مجوزهای لازم از کارگروه ساماندهی مد و لباس فرهنگ و ارشاد اسلامی، شاهد برگزاری این نمایشگاه تخصصی از پنجم تا هشتم دی سال جاری در بوستان گفت‌وگو و در فضایی به وسعت ۳ هزار متر مربع خواهیم بود. همان‌طور که می‌دانید سایت نمایشگاهی بوستان گفت‌وگو دارای چند ویژگی مثبت مانند «سهولت دسترسی»، «ارائه خدمات مطلوب در قبال دریافت هزینه‌های مناسب» و «وجود سالن‌های مجهز و شکیل» است به همین دلیل از تمام ظرفیت‌های این محل نهایت استفاده را به عمل خواهیم آورد.

از همان بدو امر، بوستان گفت‌وگو را برای برپایی این رویداد انتخاب کردیم زیرا هر یک از سایت‌های برگزاری نمایشگاه در تهران مانند مصلی، نمایشگاه بین‌المللی، شهر آفتاب و بوستان گفت‌وگو، در بخش‌های مختلف مانند فروش، نمایش تخصصی محصولات و کالاها و ... برای خود به یک برند شناخته شده تبدیل شده‌اند. بزرگترین سایت برگزاری نمایشگاه در ایران نیز نمایشگاه بین‌المللی تهران است اما طی چندسال

اخیر با توجه به شناختی که از نیاز و خواسته‌های گذاران کسب کرده‌ایم و همچنین اطلاع از نحوه برگزاری و تعامل با شرکت سهامی نمایشگاه‌ها، ترجیح دادیم این نمایشگاه را در بوستان گفت‌وگو برگزار نماییم. چون تصمیم داریم این نمایشگاه تخصصی را به یک برند تبدیل نماییم، تصمیم داریم محل برپایی آن را هر سال تغییر ندهیم و هر سال در بوستان گفت‌وگو برپا شود؛ ضمن این که تولیدکنندگان پوشاک به دلیل برگزاری موفق نمایشگاه‌های «زنان و تولید ملی» و «جشنواره مد و لباس فجر»، ذهنیت مثبتی در مورد این محل (بوستان گفت‌وگو) دارند.

هدف اصلی نمایشگاه مذکور برقراری ارتباط سازنده، موثر و دو سویه میان کارخانه‌های تولید پارچه با تولیدکنندگان پوشاک کشور است و تمام محصولات عرضه شده در آن صد درصد ایرانی هستند و هیچ کالای خارجی در آن به نمایش گذاشته نمی‌شود.

مخاطبان و در واقع شرکت‌کنندگان نمایشگاه، کارخانه‌های تولید پارچه اعم از تولیدکنندگان پارچه‌های تار-پودی، کشفاف، پرده‌ای، ژاکارد، رومبلی، رومیزی، تولیدکنندگان ملزومات پوشاک مانند لایه، نوار، اتیکت، دکمه و زیپ، توزیع‌کنندگان پارچه و سایت‌های توانمند و مطرح فروش آنلاین فروش پارچه هستند در مورد طیف بازدیدکنندگان نیز می‌توان به تولیدکنندگان پوشاک و صاحبان برندهای مطرح و معتبر پوشاک، طراحان مد و لباس، مدیران مزون‌ها و خانه‌های مد، اساتید و دانشجویان طراحی لباس و پارچه، موسسات مد و تمام ارائه‌دهندگان خدمات مرتبط با صنعت پوشاک اشاره نمود.

فراخوان حضور در نمایشگاه از هشتم مهرماه آغاز شده است و از همین تریبون، آمادگی خود را جهت همکاری با تشکل‌های فعال صنایع نساجی و پوشاک کشور مانند «جامعه متخصصین نساجی ایران»، «انجمن صنایع نساجی ایران»، «اتحادیه تولید و صادرات صنایع نساجی و پوشاک ایران» و ... اعلام می‌کنیم.

۴ در زمینه تبلیغات و اطلاع‌رسانی برپایی این

نمایشگاه چه تدابیری اندیشیده شده است؟ مخاطبان اصلی ما در این نمایشگاه تخصصی، فعالان صنعت نساجی و پوشاک است به همین دلیل بجای

نصب بیلبرد در سطح شهر و روزنامه‌ها و مطبوعات، اطلاع‌رسانی و تبلیغات از طریق ارسال ایمیل و پیامک، انتشار آگهی در فضای مجازی و ارتباط فیزیکی با دست‌اندرکاران صنعت نساجی و پوشاک انجام می‌شود.

۴ در مورد دلیل انتخاب تاریخ برگزاری نمایشگاه

در دی‌ماه هم توضیحاتی ارائه نمائید. قطعاً به زمان نمایشگاه‌های ایران تکس و ایران مد هم توجه داشته‌اید...

قرار نیست این نمایشگاه‌ها رقیب همدیگر باشند. نمایشگاه ایران تکس یک رویداد بسیار معظم و با سابقه است که تمام بخش‌های نساجی در آن شرکت می‌کنند در حالی که نمایشگاه ما یک نمایشگاه تخصصی پارچه می‌باشد و مخاطبان خاصی هم مدنظر قرار می‌دهد. در ابتدا تصمیم داشتیم این نمایشگاه را آذرماه برگزار کنیم اما به دلیل تداخل زمانی با ایران تکس، تصمیم گرفتیم دو هفته پس از اتمام نمایشگاه فوق، شاهد برپایی نمایشگاه پارچه باشیم تا علاقه‌مندان به حضور یا شرکت در هر دو رویداد، فرصت و زمان کافی برای پرداختن به مسائل خود داشته باشند.

۴ به هزینه دریافت غرفه نیز اشاره نمائید.

اجاره بهای غرفه‌ها از هفت میلیون تومان آغاز می‌شود و برخلاف سایر نمایشگاه، فروش غرفه به صورت متری انجام نمی‌گیرد بلکه پلان نمایشگاه در ساینبدی‌های مختلف تهیه و طراحی شده است. غرفه‌سازی برعهده موسسه مد و لباس دراپ خواهد بود و شرکت‌کنندگان می‌توانند غرفه موردنظر خود را با امکانات کامل تحویل بگیرند. در زمینه جذب حامیان مالی نیز مذاکراتی با برخی از برندهای مطرح انجام داده‌ایم و با کسانی قرارداد حمایت مالی منعقد خواهیم کرد که مرتبط با صنایع پارچه و پوشاک داخلی باشند.

۴ آیا برنامه‌ای برای برگزاری کارگاه‌های

آموزشی یا همایش‌های تخصصی پارچه و پوشاک نیز مدنظر قرار داده‌اید؟

این نمایشگاه دارای وجهه فرهنگی-هنری است و به طور قطع در کنار آن، کارگاه‌ها و همایش‌های تخصصی برگزار خواهد شد و خوشبختانه سایت بوستان گفت‌وگو

برای این منظور امکانات بسیار مطلوبی دارد منتها برای اجرای موفق و پربر این برنامه‌ها، نیازمند همکاری دانشگاه‌ها، مراکز علمی و تشکل‌ها تخصصی هستیم.

۴ در حال حاضر وضعیت تولید پارچه در کشور را

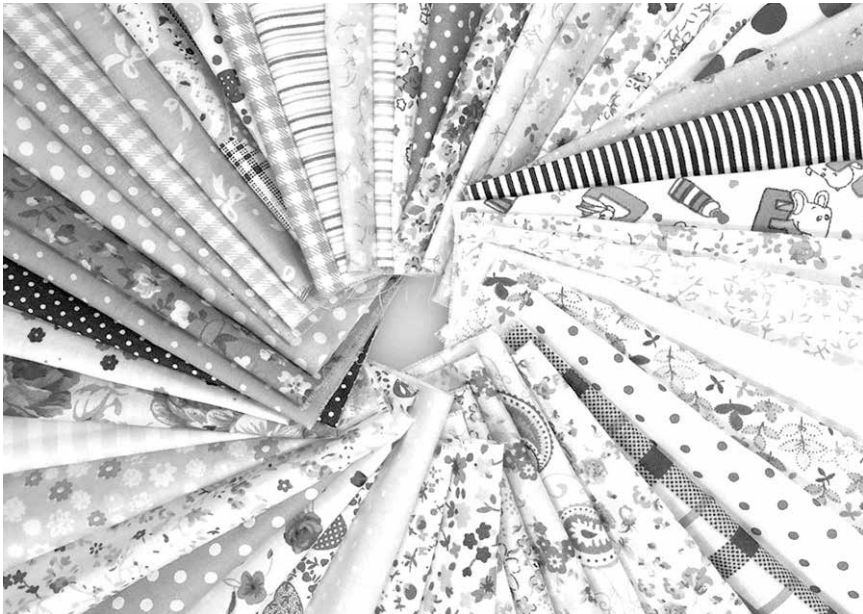
چگونه ارزیابی می‌کنید؟ این دیدگاه وجود دارد که با توجه به کاهش واردات غیرقانونی پوشاک به کشور و ایجاد فرصت مناسب برای نمایش توانمندی‌های پوشاک داخلی، تولیدکنندگان این بخش به استفاده از پارچه‌های باکیفیت داخلی روی آورده‌اند. تا چه میزان با این نکته موافق هستید؟

از ابتدای سال ۱۳۹۷ که با افزایش تدریجی نرخ دلار و ممنوعیت واردات پارچه روبرو شدیم، تغییر و تحولات اساسی در بخش تولید پارچه به وجود آمد. از یک سو توجه و اقبال نسبت به پارچه ایرانی (دارای مصارف عام مانند پارچه پیراهنی، ماتتویی، شلوازی و ...) بیشتر شد، اگرچه پارچه‌های خاص مانند پارچه‌های طرح‌دار برای لباس‌های مجلسی زنانه، ژاکارد و ... همچنان به صورت قاچاق وارد کشور می‌شوند، از سوی دیگر سهم پارچه ایرانی از بازار نسبت به مشابه خارجی بیشتر شده اما میزان مصرف پوشاک به دلیل کاهش قدرت خرید مردم کمتر شده است.

تا چندماه پیش تولیدکنندگان پارچه در زمینه تهیه مواد اولیه با مشکلات متعددی دست و پنجه نرم می‌کردند، قیمت نخ، رنگ و مواد تعاونی روند صعودی گرفته بود و به سختی وارد کشور می‌شد اما در حال حاضر نسبت به ۴-۵ سال گذشته سهم بازار پارچه ایرانی افزایش پیدا کرده است و بسیاری از نهادها و سازمان‌ها پارچه لباس‌های فرم را از تولیدکنندگان مطرح داخلی تهیه می‌کنند. همچنان واردات پارچه قاچاق به کشور (البته نه به شدت گذشته) به دو صورت انجام می‌شود. پارچه‌های مجلسی زنانه، لباس عروس و گرانیقیمت و پارچه‌هایی با قیمت بسیار نازل که کیفیت بهتری در مقایسه با پارچه چینی دارند و عمدتاً از بنگلادش، تایلند و ویتنام وارد می‌شوند اما حجم آن چندان بالا نیست.

۴ چرا در ایران پارچه مجلسی زنانه تولید

نمی‌شود؟

این نوع پارچه‌ها ارتباط مسقیم با مد دارند و در قالب مد سریع (Fast Fashion) شناخته می‌شوند، تولید در تیراژ پایین برای کارخانه‌های نساجی کشور به صرفه نیست، ضمن این که مواد اولیه تولید این قبیل پارچه‌های خاص در دسترس تولیدکنندگان ایرانی قرار ندارند.

۴ پس می‌توان این گونه استنباط کرد که مشکلی از نظر فنی و تکنیکی برای تولید این قبیل پارچه‌ها در واحدهای نساجی کشور وجود ندارد و مشکل اصلی در مسائل اقتصادی نهفته است؟

بله، دقیقاً این طور است. به دلیل وجود ماشین‌آلات پیشرفته، دانش فنی و تکنولوژی قابل توجه در ۹۰ درصد محصولات تولید داخل، هیچ گونه کمبود و نقطه ضعفی وجود ندارد کما این که ماشین‌آلات بسیار مدرن بافندگی و تکمیل در کشور نصب و راه‌اندازی شده‌اند اما فعالان این بخش هم از نظر صرفه اقتصادی و هم از لحاظ تأمین مواد اولیه تولید نخ‌های خاص و فانتزی با چالش‌های متعددی روبرو هستند. یک کارخانه تولیدکننده پارچه‌های خاص در چین، در ابعاد جهانی تولید دارد و تولید در تیراژ پایین برایش مشکلی به وجود نمی‌آورد در حالی که برای یک کارخانه ایرانی تولید ۵۰۰ متر مربع از یک نوع پارچه، فاقد توجیه اقتصادی است. باید به این نکته توجه ویژه شود که بی‌ثباتی و سپس افزایش نرخ دلار، واردات را با اختلال جدی مواجه کرد اما امروز که قیمت دلار به ثبات مشخصی رسیده، زنگ خطر برای رونق مجدد قاچاق و واردات غیرقانونی منسوجات و پوشاک به صدا در خواهد آمد.

۴ برنامه‌ها و اقدامات نهادهای مرتبط دولتی در زمینه کاهش قاچاق را تا چه میزان موثر می‌دانید؟

واقعیت این است که هیچ‌گاه قاچاق با برنامه‌های دولتمردان کم نشده زیرا قاچاق یک مسأله تجاری و اقتصادی است؛ هر جا تقاضا وجود دارد؛ شاهد عرضه به صورت قانونی و غیرقانونی هم خواهیم بود. اگر به صورت آشکار با قاچاق مبارزه شود، قاچاقچی راه خود را به صورت پنهان و زیرزمینی ادامه خواهد داد؛ ضمن این که واردات پارچه مانند واردات پوشاک نیست که به

انتظامی، تعزیرات، هزینه، امکانات، مصاحبه‌ها و اقداماتی که برای مبارزه با قاچاق پوشاک و پارچه صورت می‌گیرد، به تهیه مواد اولیه - به عنوان بزرگ‌ترین معضل فعلی صنایع نساجی و پوشاک ایران - معطوف شود زیرا در این صورت شاهد رفع بخش عمده‌ای از مشکلات واحدهای تولیدی خواهیم بود. بستن فروشگاه‌های عرضه پوشاک خارجی به تنهایی دردی را درمان نخواهد کرد و قاچاقچی از طریق فضای مجازی به صورت گسترده‌تر و با خیال آسوده‌تر به کار خود ادامه می‌دهد!

۴ دیدگاه شما در مورد فعالیت فروشگاه‌های عرضه پوشاک خارجی چیست؟ فکر می‌کنید برای صنعت پوشاک کشور یک تهدید هستند یا فرصت؟

برای پیشرفت صنعت پوشاک باید رقیب قدرتمند خارجی در بازار وجود داشته باشد و گرنه به پیشرفتی در روند تولید دست نخواهیم یافت متتفا طی چند سال اخیر، برندهای خارجی به اصطلاح با آوانس به کشور ما می‌آیند و کسی به فعالیت آزادانه و بدون مانع و مشکل آنان کاری نداشت! در حالی که تولیدکننده داخلی ملزم به پرداخت انواع واقسام مالیات و هزینه‌های سنگین است و طبق برآوردهای صورت گرفته، حدود ۲۰ نهاد مزاحم دولتی برای تولیدکننده نساجی و پوشاک وجود دارد. در حالی که دولتمردان باید رفتار و برخورد یکسانی با تولیدکنندگان داخلی و واردکنندگان پوشاک خارجی اعمال می‌کردند.

کد کالا و شناسه ملی نیاز داشته باشد. برای مبارزه با قاچاق پوشاک، اقدامات بسیار محدود در شهرهای بزرگ و با جلوگیری از فعالیت برندهای پوشاک خارجی انجام شد اما در زمینه کنترل قاچاق پارچه هیچ اقدام موثر و خاصی انجام نشده که در مورد آن صحبت کنیم! به اعتقاد من اعلام ممنوعیت واردات پارچه به زیان صنعت است زیرا در طولانی‌مدت، سودآوری قاچاق را به همراه دارد و خطر در جا زدن صنایع نساجی و پوشاک ایران را تهدید می‌کند که این خطر در بخش تولید پارچه‌های تاری-پودی به مراتب بیشتر و مهلک‌تر است. اگر اجازه رقابت سالم میان تولیدکنندگان داخلی با کالاهای خارجی داده نشود و از فرصت طلایی که طی ۳-۴ سال اخیر به وجود آمده نهایت استفاده صورت نگیرد، شاهد تعطیلی یکی پس از دیگری واحدهای نساجی خواهیم بود.

اغلب کارخانه بزرگ و مطرح نساجی کشور به دلیل مسائل اقتصادی و نه مباحث علمی و فنی به تولید پارچه‌های خام و متداول می‌پردازند و کمتر تولیدکننده‌ای به سراغ تولید پارچه‌های طرح‌دار و دارای ارزش افزوده بالا می‌رود. طبعاً با وجود پارچه خارجی در بازار، تولیدکننده برای کاهش قیمت تمام شده و افزایش کیفیت محصولات، نهایت تلاش خود را به عمل می‌آورد تا سهم خود را در رقابت با مشابه خارجی افزایش دهد.

بر این باورم که بهتر است تمام انرژی‌ها، تشکلهای نیروی